

คุณทราบหรือไม่ว่ามีทักษะหลายอย่างที่คนในวัยเยาว์สามารถเรียนรู้ได้จากการศึกษาศิลปะ ซึ่งทักษะเหล่านี้ช่วยชี้ให้เห็นว่าวิชาศิลปะนั้น นอกจากจะมีความสำคัญโดยคุณค่าที่แท้จริงในตัวเองแล้ว ยังช่วยสร้างทักษะที่มีความสำคัญทางวิชาการและสำคัญต่อความสำเร็จในชีวิตอีกด้วย

- **ความคิดสร้างสรรค์** ความสามารถคิดด้วยตนเอง การทำงานด้วยมุมมองที่แตกต่าง และการคิด “นอกกรอบ” จะทำให้ลูกๆ ของคุณแตกต่างจากเด็กอื่นในโครงการศิลปะ ลูกของคุณจะถูกขอให้ท่องบทพูดเดี่ยวใน 6 แบบที่แตกต่างกัน วาดภาพที่สื่อถึงความทรงจำ หรือเขียนจังหวะใหม่เพื่อเสริมดนตรีหนึ่งท่อน ถ้าเด็กๆ ได้มีโอกาสคิดอย่างสร้างสรรค์ ทักษะนี้จะเป็นธรรมชาติที่ติดตัวพวกเขาไปตั้งแต่ตอนนี้ และจะยังคงอยู่ไปจนถึงการทำงานในอนาคต

- **การแก้ปัญหา** การสร้างสรรค์งานศิลปะนั้นเกิดขึ้นได้โดยการรู้จักแก้ปัญหา เช่น จะทำรูปปั้นจากดินโคลนได้อย่างไร? จะแสดงอารมณ์ต่างๆ ด้วยการเต้นรำได้อย่างไร? ตัวละครที่แสดงอยู่นั้นจะตอบสนองต่อสถานการณ์นี้ยังไง? การฝึกการแก้ปัญหานี้ช่วยพัฒนาทักษะของเด็กในเรื่องของเหตุผลและความเข้าใจ ช่วยพัฒนาทักษะสำคัญในการแก้ปัญหา ซึ่งจำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จไม่ว่าจะทำงานในสายอาชีพใด

- **สมาธิ** ความสามารถที่จะมีสมาธินั้นเป็นทักษะสำคัญที่พัฒนาได้โดยการแสดงร่วมกับผู้อื่น การรักษาสมดุลระหว่างการฟังและการแสดงบทของตนนั้น จะต้องใช้สมาธิและความตั้งใจอย่างมาก ผู้เล่นจะต้องไม่คิดเพียงแค่บทบาทของตนเอง แต่จะต้องเข้าใจด้วยว่าบทบาทของเขานั้นส่งผลอย่างไรต่อภาพรวมของงานแสดงนั้น

- **การรับฟังความคิดเห็นสะท้อนกลับ** การรับฟังความคิดเห็นสะท้อนกลับที่มีเหตุผลเกี่ยวกับการแสดง หรืองานทัศนศิลป์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนเกี่ยวกับศิลปะ เด็กๆ ได้เรียนรู้ว่าความคิดเห็นสะท้อนกลับเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องรู้สึกขุ่นเคืองกันเป็นการส่วนตัว และเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ โดยมีเป้าหมายคือการพัฒนาทักษะ จะมีการประเมินผล อยู่ในทุกขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้

- **การเสียสละ** เด็กๆ ได้ฝึกพัฒนานิสัยการทำงานที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการตรงต่อเวลาในการมาซ้อมและการแสดง การเห็นคุณค่าของผู้อื่น และความเพียรพยายามเพื่อผลสำเร็จขั้นสุดท้ายของงาน ในงานศิลปะการแสดงนั้น รางวัลของความเสียสละและการทุ่มเทก็คือเสียงปรบมือที่กึกก้องของผู้ชมในตบจบซึ่งจะทำให้คุณรู้สึกว่าคุณค่ากับความมานะพยายามของตนเอง

- **ความมั่นใจ** ทักษะที่พัฒนาขึ้นจากเวทีละครนั้น ไม่เพียงแต่จะช่วยฝึกให้คุณรู้จักวิธีที่จะสื่อสารอย่างได้ผลเท่านั้น แต่จะช่วยสร้างความมั่นใจที่คุณต้องใช้ในการควบคุมการแสดงบนเวที การฝึกเล่นละครช่วยสอนให้เด็กๆ กล้าที่จะทำในสิ่งที่ตนเองไม่คุ้นเคย และเปิดโอกาสให้เด็กทำอะไรที่ผิดพลาดแล้วเรียนรู้จากข้อผิดพลาดนั้นในการฝึกซ้อม กระบวนการเรียนรู้นี้ช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่เด็กในการแสดงต่อหน้าผู้ชมจำนวนมาก

- **ความมานะอดสาเห** เวลาที่หยิบไวโอลินขึ้นมาลองสีในครั้งแรก เด็กจะรู้ว่าไม่มีทางที่จะเล่นเพลงคลาสสิกของบาคได้ทันที แต่เมื่อได้ฝึกฝน เรียนรู้ทักษะและเทคนิคต่างๆ โดยที่ไม่เลิกกลางคันเสียก่อน การเล่นเพลงของบาคก็จะไหลเอื้อมเข้ามาอย่างมาก ในโลกที่มีการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อยๆ และผู้คนถูกคาดหวังให้พัฒนาทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอ ความมานะอดสาเหเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต

- **การใช้ภาษา** การได้รับประสบการณ์ในวิชาละครและการเต้นรำจะช่วยให้เด็กเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา เด็กๆ จะรู้จักการเคลื่อนไหวแบบต่างๆ และทราบว่า การเคลื่อนไหวเหล่านั้นสื่อถึงอารมณ์ที่แตกต่างกัน จากนั้นก็จะได้ฝึกทักษะการแสดงเพื่อให้สามารถสื่อถึงผู้ชมได้ถึงตัวละครที่ตนแสดง

- **การให้ความร่วมมือ** การทำงานศิลปะสาขาต่างๆ นั้นจะต้องมีการประสานงานที่ดี เด็กๆ จะได้ฝึกทำงานด้วยกัน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกัน และรู้จักประนีประนอมกับผู้อื่นเพื่อให้ประสบความสำเร็จในเป้าหมายเดียวกัน พวกเขาจะเริ่มเข้าใจว่าตัวเขาเหล่านั้นมีความสำคัญต่อความสำเร็จของหมู่คณะ ประสบการณ์เหล่านี้ช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง และเรียนรู้ว่าสิ่งที่ตนทำในกลุ่มนั้นมีคุณค่า แม้ว่ามันอาจจะไม่ใช่บทบาทที่สำคัญที่สุด

- **ความรับผิดชอบ** เมื่อเด็กๆ ฝึกที่จะสร้างสรรค์งานร่วมกัน ก็จะเริ่มได้รับการปลูกฝังว่าการกระทำของตนเองนั้นส่งผลต่อผู้อื่น ได้เรียนรู้ว่าเมื่อไม่เตรียมตัวให้พร้อมหรือไม่ตรงต่อเวลา ก็จะทำให้คนอื่นเดือดร้อน และโดยการเรียนศิลปะ เด็กๆ ยังได้เรียนรู้ว่า สิ่งสำคัญคือการรู้จักยอมรับในความผิดพลาดที่ตนเองได้ทำไปแล้ว และแสดงความรับผิดชอบต่อเรื่องนั้น และเนื่องจากความผิดพลาดนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นประจำในกระบวนการเรียนรู้เรื่องศิลปะ ดังนั้นเด็กๆ ก็จะเริ่มเห็นว่าการผิดพลาดเป็นเรื่องธรรมดา เราเรียนรู้ข้อผิดพลาดนั้นเรียนรู้จากมัน และสามารถก้าวเดินต่อไปได้